

ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

Ο ΡΟΒΕΣΠΙΕΡΟΣ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ

‘Η γοητεία του επί του ώραϊου φύλου. ‘Η τρέλλα των γυναικών. —‘Θά σ’ ακολουθήσουμε παντού!...». —‘Ω! Ροβεσπιέρε είσαι Θεός!...». Καί... Μεσσίας! Οί ηρώϊμοι των Γαλλίδων. ‘Οπου ή νεανική αιδημοσύνη κάμπτει τόν τρομερόν δημγαγόν. Τό σικτρόν τέλος του κ.τ.λ.

‘Ο Ροβεσπιέρος, ό άματόβροχος ήρωσ της Γαλλικής ‘Επαναστάσεως, ήτανε και τρομερός κατακτητής γυναικίων καρδιών. Αηλαδή, ήξερε πώς να σαγηνεύη τις γυναίκες, χωρίς ός τόσο να μισοση ποιη καμμία γυναίκα για τόν πλέξη για καλά οτά άδρινα της. Γιατί, μολοντι άγαπούσε τις γυναίκες, ουγγρόνος τις περιφρονοός, τις θεωρούσε ός κατώτερο ι ότια, κατάλληλα μόνο για να διασκοδίζη κανείς λίγες ώρες μαζί τους.

‘Ητανε πράγματι καταπληκτική ή επιροση που έξασκοοός ό έμπαινε-ομένος αυτός δημαγωγός πάνω στο ώραϊο φύλο. ‘Η επιτυχία του αυτή ώφέλιμο στην οφωμαντική ροστροπία του και στον υπερβολικό λυρισμό που μεταγροϊότανε διατ μιλόδος.Ζούσε με την όατια ό του Ρουσό. ‘Ολα τα ήθελε υπερβολικά, μεγαλοποιημένα. Καί αυτή άκριβώς ή τάση του έφωηνε τις γυναίκες, τις όποιες έθνοουόιζε επίσης ό άνοιχτόκαρδος χα-ροκτήη του. Παρέβλεπαν τή θρωοιά του, έκλειναν τα μάτια τους για να μη άντιροϊόντν την στυγρή φροσγορμία του, τό κατακίτρον και ρο-ιδουόιο πρόσωπό του, τα ξερακιανά χείρα του, που δεν μπορούσαν να σταθούν άνήτητα μία στιγμή, άόαφροουόιαν για τήρ περιφρόση που αλοήοντανε για τό φύλο τους έλθόνταν κυριολεκτικώς τό μεγαλόσημο λυρισμό. Πολλές γυναίκες μάλιστα αισθάνονταν γι’ αυτόν όρι μονάχα ουμπά-θει ή άγάπη, μια παρατητική θρωοκρατική λατοεία!...

‘Εν πρέπει να οās ταροξενήη αυτού...

‘*(1) Άντρωσ, έλει κάποιος φιλόσοφος, έινε παροάξερο κίηρος. Προέπει όμως να όμολογήσουμε πως και ή γυναίκα έινε, επίσης, ένα ρωτισμένο μικρό παροάξερο ζώο!...

‘Όταν λοιπόν ό Ροβεσπιέρος άγόρευε από τού βήματος, φοροώτις τα κλασικά γυναικά του που έκρυβαν λίγο τις λάμψεις των ματιών του, όλες ή γυναίκες που τόν άκουαν—γιατι τό άκροατήριό του άπειτελειτό ός επί τό πλεί-στον από άντιπροσώπους του ώραϊου φύλου που στοι-βάζονταν οάν οσοδέλλες για ν’ άκούοισν τόν έλεκτικό τους—άνατοίχιζαν από αντιστη έυχαοίση. Καί, καθώς ό δημαγωγός ρωνοός τα βλέμματα του δε-ξιά κι’ άριστερά στην άίθουσα, όλες ή γυναίκες έλε-γαν από μέσα τους :

—‘Εμένα βλέπει!...

Στά 1792, ος μία ουνεδρίαση, ουνέθη ένα περι-στατικό, μοναδικό οτά βουλετικώς και οτά γυναικεία ρωοηκα όλον τού κόμοον.

‘Ο Ροβεσπιέρος, δια λόγους πολιτικής οκοιμή-τητος, παρεποειτο από τού βήματος πως όλοι οι φίλοι του τόν καταδιώκουν αηήως, ρωοθητοιας πως τήρ ήμερα που θά έξαφανισθούν οι ραδιόουροι, οι όποιοι τόν ευφροουόιονται, θά έργατοίηγη κι’ αυ-τός τό δημόσιο βίο και θ’ άπορωθή ος μία έσοη-για να περαιοη τις έπώλοτες μέρες τού βίου του ενώ οτή ‘Αλξάνδρα και άγία ήδονή της ρωοουόουε.

Τότε, απ’ όια τα θρωοία, άγοοιτηται για οσοό γυναικείας φοηός :

‘Εμείς θά σ’ ακολουθήσουμε στην έσορία σου!... Εν θά σ’ άφήσουμε μόνο!...

Τό άνοικό άκροατήριό τριβέ τα μάτια του απ’ τήρ κατάπληξη!... Άγοό κι’ αυτός ό Ροβεσπιέρος τάχως. Εν περιμενε ποτέ τον τέτοια έθνοουαόδη εκδήλωσ; εκ μέρους των θρωοιστών του.

‘Ο Ροβεσπιέρος.

Μη τρωόειτε πως ήσαν έθνοουαομένες μαζί τον κομμά μερικές ίστορικές δεποτιόδες και έπρωοφωμαντικές κριές. Τήρ ίδια ουμπάθεια και άφροώση αισθάνονταν γι’ αυτόν και γυναίκες με μυαλό και κορη. Πολλές φορες μάλιστα και δλόκληρες οικογενει-οκλαβώνονταν απ’ τήρ άκαταμάχητη έλεη που οσοροόουε γύρω τον ό μέ-γας δημαγωγός. ‘Η οκοίηνη Ντεπλά, οσο οπαι της όποιας είχε ρωοικεί-οια ένα δομώοιο με τρωφή, τόν ελάτρευε. ‘Ο γυνέκ προθωμολοιήθηκε να γίνη ρωοιματίας του. ‘Ο γυνέκ Ντεπλά κι’ ό άνηρικός τους τόν άκοισαν παντα με προσηρη και κατάπληξη. ‘Η τέσορες κωός Ντεπλά τόν ζή-τασαν με θρωοιανή—και κρωφ έρωτικό χρωοκοόηδι—ένος ή μερλίτηται, ή δεποτιός Κορηλία τόν έπαιζε πάνω, εντυχιομένη διατ τα κατάφορες να οσοοιση κίποια φοιροόητα στο ουνοωοό, ουνήθος, πρόσωπό του.

Μετά τό θάνατό του, βοήθησαν οσοό γραφείο του πολλά ρωοιματα οτά όποια με κίες θρωοιστριές του τόν προσαγοόεραν Μεσσία. ‘Ο πρό-δρος των ‘Ασφρίων τόν τιλοροφούος : ‘Σωτήηρα που σ’ άναμείναμε!. Με τήρ πάροσο τού ρωοόν, ή λατοεία των γυναικών για τόν άνηρα αυτόν κατήηησε με ουτιοιστη ήκοαση. Πολλές γυναίκες είχανε τήρ προσοπο-ρηγη α τού φαλακτό, ρωοισμαμένο οσοό στήθος τους. ‘Όταν έβγινε όσο, τόν άλοό έόουασε κατά πόδας πλήθος γυναίκες, φοηόουόιτας :

—‘Ω! Ροβεσπιέρε, είσαι Θεός!...

Μια γυνή ουνοική και θρωοκόλητη, ή Κατερίνα Τεώ, ή όποια λε-όουαν επίσης και Μητέρα του Θεού, κ’ ήνας μωότοόλος κηροκόος, ό όν Γκρόβ, μαξέονταν ος ένα ουτολόηο του Καοτιέ Δατιν με δύο ώρατες νίες, τήρ ‘Τραγοιδίσηρα και τήρ ‘Πρωοίτηρα—μ’ αυτά τα ρωο-δώνια διεωώθηον στην ίστορία—κ’ έκει τελοόουαν μονηροώδες έπ-

τωοηές οτ’ όνομα τού Μαξιμιλιανού Ροβεσπιέρον! Στο ρωοεινό έκεινο δομώοιο, τό όποίο ήτανε ος κάθε λειτουργία γεμάτο από ρωοηπτικές γυναικείες, έπήρωανε και τρεις πολυθρόνες, μία κόκκινη, μία μπλε και μία άσοη (τά ρωοιματα της Γαλλικής σημαίας). Στην πρώτη καθόταν ή Κατερίνα Τεώ, οτή δεύτερη άρωοιτηρά ό δού Γκρόβ και ή μωοία έμνε πάντα άδειαν, προφωοιζομένη για τό Μεσσία.

Αηλαδή, ουνέβαινε με τό Ροβεσπιέρο και άνάλογο με τό Ρωοπού-τιν—χωρίς βέβαια ό πρώτος να έχη τήρ ποιηρία και τα κακοόηρα έρωτι-κτα τού δευτέρου. Καί οι δύο όμως έλατοροίηθον από τις γυναίκες της χρωας τω με τήρ ίδια θρωοκενική τάση.

Στά ρωοία έκεινα της τρωοκορατίας, ή γυναίκες της Γαλλίας έπέδει-ξαν μεγάλη αίταπάροση και αίτοθνοία—όπως έξάλλου ουμφαίνε πάντα με τό άόητο φύλο διατ πρόβεται να έρωοιση ή πάντα άγαπημένο τον πρόσωπο. Πολλές έτερον θηματα της άγάης και τού ήρωισμού τω, προσαποίνοντας να γίντοοισν τως άνηρες των—γίλον, ή ουζήτων, άδιά-φροο—απ’ τα νίηρα της άστονωίας που τούς κωοηροός ος έλικιδόντες στο καθέτωός. ‘Η χίηρα έε Ζω, βιβλιοπώτης, είχε κωοημένο ένα δλό-κληρο ρωοόν, οτήρ άποθήκη τού κωοιαιηματός της, τόν κόμητα Νιουόιτ ντε Ποτεκουάν! Κάποια άλλη, φώοος τή ρωοηα τού φύλου της, προ-όημη να προσηρη αυτή τού κεράτι της οσοό δήμο Σωοών παρ ν’ άφήη να της πάροον τόν άγαπημένο της, που τόν ήχε κωοημένο στο δωμάτιό της, βρωεί άρωοιτη. Κάποια κόρη πάλη ήχε μία μέρα βοήκη τόν Ροβεσπιέρο και τόν παρακάλεσε ρωοιτιση να δόση χάηο τού πατέρα της, που τό ‘Επαναστατικό άκρωοίημο τόν είχε κατα-δικάσει ος θάνατο.

—‘Εν έχω καμιά άντίρροση, μικρούλα μου, της άπεκοίηηκε ό Ροβεσπιέρος. Με τόν όσο όμως, ρόηδης ύοτερα... να με ρωοη οπαι μου!...

‘Η κόρη, για να οσοση τόν πατέρα της, δέχεται τή ρόδουα αυτή ουμρωοία. Καί, μετά τήρ άπελευθέρωση του πηριάνει ένα ρωοόν στο οπαι τόν Ροβεσπιέρον, με μία μαη χαηλοκίημενα, κατακόκκινη απ’ τήρ νιροση της να εκλήρωση τήρ έξεκετοιστική ήπόσηή της. Μόλις όμως ό Ροβεσπιέρος τήρ είδε ος κείνη τήρ κατόαση, κατέλαβε τήρ έρωοιτική της άρωία, ουγκινηθήκα, της έζηηος ουρωοη και τήρ έδωξε χωρίς οπαι ν’ άλόωση τό χέρι του άίαντο της.

‘Εν άρρωος όμως να γρωοή ό τρωός της τάχως, για τό Ροβεσπιέρο. Μία μέρα ό Τολιερ τόν κωοηήροος ος τρωοιο από τού βήματος της ‘Εθνοουοιστωός. Οί κρωοιόντες και οι έρωοί του ποδοοαν τόν θάνατό του. Καί ό άγαπημένος τών γυναικών βοήκη τέλοθ θάνατο τρωοικό—έξοισν τρωοικό με τούς θανάτους που είχε οκοοισει ος τώοους άντιπαύλους τόν κατά τό διάστημη της δικαιοτατίας του.

‘Εκρωοιτητήη άρωοιταής έε των τρωοιμάτων τών έρωοών του.

ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ ΚΑΙ... ΤΟ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟ!

Οί φίλοι τού γραμμοφώνου άς χαρούν! Πολύ γρηγορα θά τρωή η συνιλοφορία μία πλάκα που θηποδοιή τό... τρωοοόδι τού άηδονίου!

Τό κατόόηοιμα αυτό δεν έινε μεζού. Είνε τώρα ένας ρωοός οσαστός, που μια άγγλις, ή μίς Μπειταίς Χάρρισον, ουνέλαβε πρώτη τήν ιδέα να «άνοξιστοράη» στο γωοιμόμοον τό τρωοοόδι τού γλωόολαλου αυτού πουλοπ. Με μεγάλη τέληη, κι’ άόμοια μεγαλυτέρη έπομοή, κατόόηωσε σιγά-σιγά να έξημρωοση ένα άηδονί τού κίηου της έρωοιής της έπαυλοος, και να τό κωοη ή πηγαίνη να τρωοουδή κοντά της: ένω αυτή τω... άκωοιπλάνασε με τό βιολωνοστέλλο της. Αυτό όμως δεν ήταν άμπετό. Για να ληφθή ή «πλάκα», έπρωε να γίνη ή έργατοισταίς ειδικών όρω-αν με θρωοβόηη «ρωτέρο» και «δυναμο» κοντά στο πουλι... Καί τό άηδονί δεν μρωοούσε, φρωαία, να ουνειθίση εύκολα να τρωοου-δάη μέσα στον θόρηθο τών μηχανών. Τέ πρώτα σρωοιικά πειροά-ματα άπέτυχαν οίςτρά. ‘Η μίς Χάρρισον όμως έπέμεινε στο οσοπό της. Κι’ έπει, που όλιγών τέλοθ ήρωοών, κατωίηθησε να πάρη τήν πρώτη «πλάκα» τρωοουοιού πρωοιαιητοού άηδονίου, χωρίς μάλ-ιστα κανένα άκωοιπλανιμένο.

‘Όσοι τήν άκοισαν όμολογούν ότι πρόκειται περϊ ενός θωο-μαοίου «σολο», μιάς ουνεχοός και γωητενιτής μελωοίας.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ εις καλήν τιμήν πκλαία, μεταχειρι-ομένη βιβλία διαφόρου ύλης και ελόκληροι βιβλιοθηκαι ‘Επίσης ζητούνται σώματα ή τεύχη φιλολογ. γαλλ. περιοδι-κών και βιβλία. Ειδοποιήσατε ή γράφατε στα γραφεία μας. Λέκα 7.